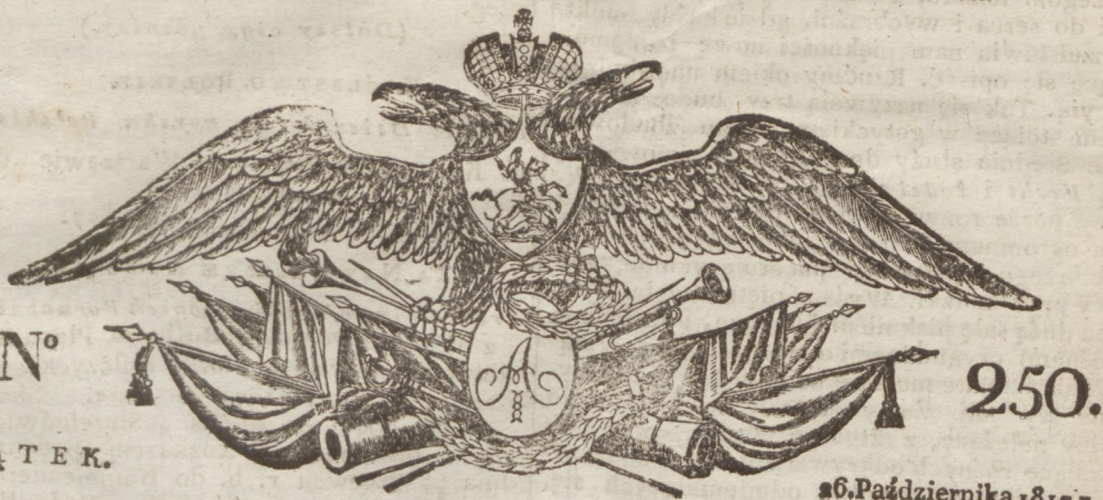

RUSKI INWALID

N^o

250.

PIĄTEK.

26. Października 1819 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Zawarcie. Wiadomości Kraiowe: Carskie Sieło. Królestwo Polskie. Wiadomości zagraniczne: Francya. Historia. Obrazu P. N. Częstochowskiej. Rozmaite Wiadomości.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Carskie Sieło.

(Ciąg Dalszy).

Od wschodów marmurowych zwyczajniego wejścia do ogrodu wchodzi się w gęstą ulicę lipową idącą wzdłuż Pałacu łączącą się przy wejściu na drugą wielkimi osłoniętą drzewami, idącą na około jeziora. W dni spiekie lata cien iodeł i sosen stoletnich, oraz lip osypanych kwiatem, daie rzesamicznem tych drzew wyziewem, w noccy zaś srebrny Xięzyc przedzierając się przez gałęzie drzew rozłożystych, odbiia się w spokojnych i czystych wodach jeziora i pograża duszę w lube marzenia. Trzy granitowe mosty daia przeyscie przez kanał płynący do jeziora. Ieden z nich bliższy pałacu letnią porą zawsze jest napełniony mnóstwem ludzi, z których iedni się bawia rzucaniem odrobin chleba oswoionej rybie, drudzy z ukontentowaniem przypatruia się ogromnym karpom śmiało podchodzącym dla wzięcia rzuconego pokarmu.

Za tym kanałem iest ogrod niższy, który zachował swoją symetryią. W środku tego ogrodu iest piękna budowla, nazywająca się *Eremitażem*, wystawiona według planu tegoż Architekta który budował pałac. Iest tam stół bardzo sztuczny umieszczony w pięttrze wyższem. Za pomocą mechaniki wszystkie przedmioty należące do stołu same się ustawiaiają na nim, tak, że goście siedzący za nim niepotrzebiają żadney usługi. Talerze same schodzą z stołu spuszczaiać się nadoł przez zrobiony pod każdym nakryciem otwór i przez tenże powracaiają nazad z porawami według życzenia każdego z gości napisanego na kartce i posłanego przez spuszczaiający się talerz. Do tego pawilonu osmiu ulicami można się dostać, a każda z nich pod innym ukazuie go kształtem. To mieszkanie będąc zupełnie w ustroniu i osłonięne gęstym lasem, iest ciche, i głębokie milczenie które w niem panuie, podobne iest do głuchey północy. Wyszędłszy dopiero na ulicę prowadzącą ku wielkim wodopadom w miarę przybliżania się do nich szum wody dochadzący zdaleka poczyna przerywać panuiaące milczenie.

Ale skierujemy jeszcze raz kroki nasze ku brzegom jeziora, gdzie każdy przedmiot mówi do serca i wyobraźni, gdzie każdy punkt przedstawia nam piękności nowe i niemożące się opisać. Rzućmy okiem na Admiralicję. Tak się nazywają trzy budowle razem stojące w gotyckim smaku zbudowane. Średnia służy do chowania zimową porą *Jacht* i łodzi złoconych, które w pięknej porze rozwijają swe pyszne pawilony na ogromnym jeziorze, albo się przybliżają do brzegu, zapraszając spacerujących do wodnej przechadzki. Wyższe piętro tej budowli ma dużą salę pięknie meblowaną, i ozdobioną różnemi oryginalnemi obrazami, wystawiającemi rozmaite morskie widoki. Nie opuszczamy tej sali niewyszedłszy na balkon do niej należący, z którego zachwycone oko tysiące różnych odkrywa widoków, co chwila z odmianą światła odmieniających się. Gmach ten był wystawiony z przyczyny pamiętnego wydarzenia, kiedy kiedy przez wcielenie obwodu Tauryckiego do Cesarstwa Rosyjskiego, to ostatnie dwóch morza zawładnęło brzegami.

Dwie drugie budowle przeznaczone są na utrzymywanie podczas zimy łabędzi, kaczek i innego wodnego ptactwa, które letnią porą zapełnia i zdobi wody ogrodu Carskiego Sieła (a) Prawdziwie piękny jest widok, kiedy te skrzydlate stworzenia, ci dawni mieszkańcy tego pięknego ogrodu, rzędem jeden za drugim pływają po przezroczystym jeziorze, a białość ich olepiających odbiła się w kryształowych wodach i iak w zwierciadle ukazuje kształt ich piękny; Tak właśnie kiedy zimny akwilon wionie w północne ich mieszkania w tymże porządku przebywają niezmierną przestrzeń śródziemnego morza i dają na gościnne jeziora Egiptu żywego. Bawi się także przyjemnie oko, kiedy w pogodny wieczór lata, to wodne ptactwo zbiera się na brzeg jeziora w to miejsce gdzie je karmią, i bez względu na różnicę swojej rodziny, koloru i postaci spokojnie bierze pokarm z dobroczynnej ręki, i cichym swoim gwarem zda się dziękować za odebrane dobrodzieystwa. Każdy z tych ptaków tak zna głos człowieka

(a) Sadzawki granitem wyściełane, do których wchodzi zawsze woda świeża, są w każdej z tych budowli dla wygod, zimową porą ptactwa.

dającego zwyczajnie pokarm, iż na każde jego zawołanie z szybkością pośpiesza, na brzeg.

(Dalszy ciąg później.)

KRÓLESTWO POLSKIE.

Rozkaz Dzienny do wojska Polskiego
w Kwaterze Głównej w Warszawie dnia
Września 26
Października 8 1817.

ZA NAYWYŻSZYM ROZKAZEM.

Przyznany ma sobie stopień Porucznika, z Wojska Pełniący służbę w Placu Warszawym, Podporucznik Iózef Kulczycki.

Umieszczony zostaje.

w Piechocie w pułku 4 Strzelców pieszych, przeznaczony Rozkazem Dziennym z dnia $\frac{1}{2}$ Czerwca r. b. do Kommenderowania 1 Batalionem tegoż pułku, Podpułkownik Smett, z pułku Grenadyerów Gwardyi.

Przeniesiony zostaje.

w Jeździe z Korpusu Zandarmeryi, Porucznik Borowski, do pułku 3 Strzelców konnych.

Otrzymują Żądane Dymissye.

Dla słabości zdrowia.

Z pułku 3 Strzelców konnych, Maior Henryk Tyszkiewicz, z pozwoleniem noszenia munduru.

Dla interesów familiynych.

z Pułku 1 Strzelców konnych, Maior Iózef Zabielski, w Stopniu Podpułkownika, z pozwoleniem noszenia munduru.

w Piechocie z pułku 4 Strzelców pieszych, Pod-Officer Ian Dębicki, w stopniu Podporucznika.

Otrzymują Urlopy.

w Sztabie Głównym Adiutant polowy przy Generale Szefie Sztabu Głównego, Kapitan Potworowski, na dni 28, do Pruss.

Gwardyi z pułku Strzelców konnych: Podporucznik Zienkowicz, na Miesiący 3, w Gubernię Wileńską; Kapitan Paszyc, na Miesiący 1, kapitan Brochocki, Adiutant Polowy przy Generale Bdy Kurnatowskim, na Miesiący 3, w Gubernie Grodzieńską; Podporucznik Burzyński, na Miesiący 2, w Gubernię Wileńską.

w Piechocie z pułku 2 liniowego, Podporucznik Koron, na Miesiący 3, w Gubernię Grodzieńską. — Z pułku 6 liniowego, Podporucznik Manini, na dni 45. — Z pułku

liniowego, Kapitan Urbański, na Miesiący 3 w Gallicyę Austryacką.

w Ieździe Adiutant Polowy przy Generale Dywizyi Roźnieckim, Kapitan Brzostowski, na Miesiący 4, do Rossyi.

NACZELNY WÓDZ

(podpisano) KONSTANTY.

W. X. R.

Zgodno z Oryginałem
Generał, Szef Sztabu Głównego *Toliński*.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

FRANCYJA.

z Paryża 13 Października.

Dnia wczorayszego Król podpisał kontrakt ślubny P. *Camille de St. Aldegonde* z Panią Marszałkową *Angereau*, Xiężną kastyllońską. Twierdzą że Król pozwolił iey używać wszystkich pierwszych tytułów.

P. Allent Vice Sekretarz Stanu w Ministerstwie wojennem wykonał przysięgę na wierność Królówi, według formy iaka jest przepisana urzędowy iego.

Jenerał Porucznik *Canuel* przybył do Paryża. Mniemają że miejsce iego w Lionie zastąpi Jenerał Porucznik Baron *Ledru Desessart*.

Donoszą z Arras pod datą 9 b. m. iż od kilku dni przechodzą tamtędy woyska Angielskie, mające zaiąć stanowiska w okolicach *Denain*, gdzie mają się odbyć wielkie popisy w połowie terazniejszego miesiąca.

Ostatnie doniesienia z Algieru oznajmują iż tam wybuchnęła była rewolucya, że Dey był uduszonym i na miejsce iego wybrany był jeden z Ministrów. Wkrótce będziemy wiedzieć iak dalece ten wypadek jest prawdziwym, chociaż i teraz ręczą za rzeczywistość iego.

Wspaniała zamek *Montmorency*; iedna z najpiękniejszych ozdób okolic Paryża, a którego widok odnawia w umyśle tyle pamiątek szlachetnych dawney świetności i chwały, kupionym został przez towarzystwo nazywające się *Bande Noire*. To towarzystwo iuż czyni przygotowania do zbiccia tego pomniku, mogącego się nazwać historycznym. Ci nowi właściciele iak mówią ustąpiliby pretensyi swoiey za 3000 franków. Czyż podobna, aby się nikt nie znalazł któryby chciał ocalić tę starożytną rezyden-

cyą, i któryby ochronił od zniszczenia przepyszne malowidła i wspaniałe ozdoby, któremi dawni właściciele mieli ukontentowane ubogaić pomieniony zamek.

Xiąże de *Rishellieu* powrócił przed kilku dniami do Paryża, iuż się zajmował sprawami państwa w gabinecie Królewskim.

Król rozesał do wszystkich Biskupów i wikaryuszów wakujących stolic biskupich okolniki, przez które zaleca aby dnia 16 b. m. po wszystkich kościołach odprawowane było nabożeństwo żałobne za duszę s. p. Królowey *Maryi Antoniney*. Po Ewangelii będą czytać z kazalnicy list tey Xiężney pisany do siostry Królewskiej Elżbiety.

Sąd rewotalny Lionski 15 b. m. zajmie się rozhiorem sprawy oskarzonych o uknowanie w tem mieście spisku przeciwko rządowi terazniejszemu; A ponieważ Pani *Lavalette* iest oskarżoną o należenie do niego, wysłaną przeto została do Lionu, gdzie iuż się odbyła należna w sprawie indagacya.

Xiąże *Wellington* strawiwszy czas nieiaki na polowaniu w lesie *Kompińskim* powrócił z nowu do swoiey główney kwatery.

Monsieur zakończył dnia 9 b. m. rok 59 wieku swoiego, i z tey przyczyny odbierał nazaiutr powinszowania od Ministrów i innych władz cywilnych i woyskowych. *Historya Obrazu Panny Najswiętzey Czestochowskiey.*

(z Czestochowa.)

Nie wszystkie czyny i dzieie pismamido-wiedzione bydź mogą. Zaden starożytny naród początków swoich nie okaże. iak tylko z podania od pokoleń do pokoleń przekazanego, które potem iaki piśmiennik złożył i uporządkował. W takim względzie podają księgi, napisy, i malowidła tuteyszego klastoru historyą o starożytności Obrazu Czestochowskiego. Ma on bydź dziełem S. *Łukasza* Ewanielisty, który na żądanie pierwsiastkowych Chrześcian, iako świadomey sztuki malarskiey, wkrótce przed Wniebowzięciem tey Przenajczystszy Bogarodzicy wizerunek Jey twarzy sposobem w tamtych wiekach znanym na tablicy cyprysowey odkreślił. Dochowywali ten pomnik pierwsi Chrześcianie w *Ierolimie* do czasu Matki *Konstantyna* Cesarza, która z wynalezioném drzewem Krzyża S. i ten drogi zabytek do *Konstantynopola* przeniosła. Tam przez kilka wieków ku uczczeniu pu'licznemu wystawiony, późniey, podług iedn ch, miał się dostać *Karolowi* Wielkiemu wskrze-

cy Cesarstwa Zachodniego, albo podług podania drugich (co jest podobniejszém) *Władzimierzowi W.* pierworodcy Xiążąt Ruskich który z Cesarzami Wschodniemi spokrewniony, i od nich Wiarę Chrześcijańską podług obrządku Greckiego do Państw swoich wprowadziwszy, Obraz ten święty następnie swoim przekazał. Jakoż wysłédzić iuż można w piśmiennych zabytkach, że *Leo* czyli *Lea*, iedeu z Xiążąt Ruskich, założyciel miasta *Lwowa*, Obraz ten w Zamku Belskim na Rusi osadził. A kiedy Ruś czerwona przez *Kazimirza W.* do Korony Polskiej wcielona, i pod panowaniem siestrzana iego *Ludwika* Króla Polskiego i Węgierskiego w czasie wyjazdu iego do Węgier *Władystawowi* Xiążęciu Opolskiemu, iako plemionikowi rodu Piastowego w wielkorządztwo poręczona została, Xiąże ten, ustępując napadowi na Ruś dziczy Tatarskiej, wspomniany Obraz z sobą zabrał, i w *Opolu* dziedzicznym na Śląsku posadzić go postanowił. Lecz przejeżdżając przez posadę niniejszą *Częstochowy*, bądź ujęty rzadkiem położeniem tej Góry nad rozległą równiną panującą, bądź, iak pobożne podanie niesie, wyższém natchnieniem zatrzymany, stałe siedlisko temu S. Obrazowi na niey przetrzączył; i zbudowawszy mu pierwiastkową kaplicę, Zakonników S. *Pawła* pierwszego Pustelnika wstawionych podówczas świątobliwością życia, z Węgier do Polski sprowadził w roku 1382, i onym ten skarb, tylu wieków i narodów poszanowaniem uwielbiany, w naybliższą opiekę poruczył, stosowne opatrzenie na dalsze budowanie Kościoła i Klasztoru oznaczył, który potém hojnością narodu Polskiego obronnym kasztelem otoczony, przyszedł do tej świetności i okazałości, w iakiey go ostatnie przemiany oyczynny naszey zastały.

Odtąd zaczyna się dowiedziona pismem historia tego miejsca, z dziejami oyczystemi ciągle połączona. Przemawiają ią naylepiej obecne tu pamiątki i serdeczne ofiary sławnych naszych *Jagietków*, *Wazów* i następnych Królów Elekcyjnych. Rozczulią współczesne malowidła ważnych czynów, któremi oycowie nasi i sławę i nieszczęścia swoje uwieczniali. Tu właśnie niefortunny ów *Jan Kazimierz*, dwudziestoletnią woj-

ną od miliona nieprzyjaciół znękany, wróciwszy ze Śląska, sławnym owym związkiem Tyszowieckim sztandar wybawienia oyczynny z dzielnym Hetmanem *Czarnieckim* zóczęśliwie podniósł i rozwinął. Tu *Jan III* w przejeździe swoim pod *Wiedeń* wyprasał od Boga owe głosne nad potęgą *Ottomańską* zwycięztwo, którém Europę, i Chrześcijaństwo uratował. Tu się świecą szczątki i gasnące zabytki misterynych i nieocenionych ofiar, któremi prawowierne Polki, z pod serca wydobywając ulubione pęci swoiey ozdoby i przykraski, wieńce z nich Królowey oyców swoich uwiiały.

A iezeli kto zapyta, skąd ta cześć i ufność ku temu S. Obrazowi urosła? każdy prawy Chrześcijanin znajdzie odpowiedź w księgach Bożych i nauce Kościoła podaną: że Bóg, acz wszędzie obecny i wszechmocny, przywiązał iednak podług woli swoiey świętey do pewnych czasów, czynów i mieysc szczególniejszy udział dziwów dobroci i potęgi swoiey, któremi wiarę i ufność szczerych wyznawców Imienia swego nagradza. Księgi tego klasztoru, i w nich zapisane pod przysięgą zeznania tylu osób, które w tém mieyscu łask szczególniejszych doznały, nie przestaną zapewne uczuciem tych prawd serca cnotliwe i nieskażone pocieszać. Wreszcie, dziw codzienny i niepojęty, aby niepolicone tysiące ludów z różnych krajów i narodów razem się zmawiały opuścić domy i rodziny, o głodzie i nędzy z ochotą wędrować, a za wszystkie trudy i poniewierki czułe łzy i rozrzewnienie w całym zysku z tego mieysca odnosić, coś wyższego i Bożego oznaczna.

Niech ten krótki opis mieysca tego świętego, od tylu wieków na ziemi naszey oyczystey słynącego, służy za pomnik niniejszym rozważnom i rúmowiskom, które go oblegają.

ROZMAITE WIADOMOSCI.

Cesarz Austrijski oglądał drogę górą, przeprowadzoną z *Borgo* do *Bukowiny*; a na znak swoiego zadowolenia rozkazał ią nazwać drogą *Franciszka* (*Via Francisca*.)

W PETERZBURGU

w Drukarni wojenney Głównego sztabu IEGO CESARSKIEY MSCI.